

РЕШЕНИЕ

№ 720

гр. Пловдив, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разглежда докладваното от Фаня Т. Рабчева Калчишкова Въззивно гражданско дело № 20225300500842 по описа за 2022 година

Производство по чл.258, ал.1 и сл. ГПК.

Въззивното производство е образувано по въззивна жалба от адв.М.К., като процесуален представител на Г. Й. П. от гр.С., Пловд.област против Решение №260582/ 22.12.2021г. постановено по гр.д.№ 2452/ 2020г. по описа на АРС-VI гр.с., с което на основание чл.422 ГПК е уважен предявеният от ищеца ОД на МВР-Пловдив против жалбоподателя иск за установяване на вземане по издадена ЗИ по ч.гр.д.№ 863/2020г. по описа на АРС в размер на 603,62 лева, ведно със законната лихва от подаване на заявлението до окончателното изплащане, като в тежест на жалбоподателя са възложени направените за исковото и заповедното производство разноси. С въззивната жалба се сочи неправилност на обжалваното решение, като противоречащо на събрания доказателствен материал в съвкупност при възприемане на изложеното от ищеца в ИМ и не взема предвид наведените от жалбоподателя твърдения, не обсъжда писмените доказателства, като била приета фактическа обстановка, неотговаряща на действителността. Не се оспорва обстоятелството, че на жалбоподателят след отстраняване от ЦСПП-гр.Казанлък при Академия на МВР е било разпоредено да възстанови разходите за издръжка и обучение за

периода, в който е бил обучаван в размер на 1 261,20 лева по счетоводна справка от 10.10.2018г. на ОД на МВР-Пловдив, който размер бил изчислен в посочената справка. В тази връзка била подадена молба от жалбоподателя за разсрочване на задължението, въз основа на което е било сключено и Споразумение от 12.10.2018г. за уреждане на отношенията между страните и разсрочване на задължението, което било платено и представени надлежни доказателства. Ако се приеме, че така посоченият размер на задължението на жалбоподателя е по цитираната справка от 10.10.2018г., то се счита, че ищецът следва да възстанови на жалбоподателя надплатена сума. Формулира се възражението, че се претендира сумата на правно основание чл.19, ал.1 от Наредба № 8121з-1175 от 29.09.2015г. относно определяне на условията и реда за осигуряване на държавните служители в министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители, която наредба е издадена на основание чл.181, ал.5 във връзка с ал.2 ЗМВР, но самият ищец в Заповедта № 317з-3111/ 20.08.2018г. на Директора на ОД на МВР –Пловдив, с която било прекратено ТПО с жалбоподателя, се подчертава, че изрично е посочено - за възстановяването на разходите за издръжка и обучение за периода, в който е обучаван на основание чл.174, ал.1 ЗМВР, при безспорност на факта за относимост на посочения текст на нормата. По така изложените обстоятелства и възражения, се иска отмяна на

обжалваното решение и отхвърляне на така предявения иск, претендира се присъждане на разноските по делото.

Постъпил е писмен отговор от въззиваемата страна ОД на МВР –Пловдив, представлявана от директора-старши комисар Й. Р., представлявана от гл.юриск.Д.Д. – П., в който подадената въззивна жалба се оспорва като неоснователна, като се възражава, че претендираните и дължими суми от жалбоподателя по споразумението и претендираните впоследствие по изп.дело са дължими на различни основания, тъй като тези по споразумението са за направени разходи за обучението в ЦСПП за времеви период от 02.04. – 07.08.2018г., за които е изготвена справката от 10.10.2018г., което задължение е предвидено по договора със стажанта от 26.03.2018г. и разпоредбата на чл.174, ал.3 ЗМВР. По отношение на

настоящата претенция признаването е за възстановяване на вещеве доволствие съгласно чл.19, ал.1 от Наредбата относно определяне на условията и реда за осигуряване на държавните служители в министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители, когато служебното правоотношение на държавен служител, изпълняващ служебните си задължения в униформено облекло, е прекратено и държавният служител следва да възстанови стойността на полученото униформено облекло за текущата година пропорционално на неотработеното време до края на годината, в срок от 7 дни след датата на прекратяването на правоотношението във финансовото звено на последната работа. Сочат се относимите документи към случая относно получаването на въпросната сума – писмо с рег.№ 5750р / 10.10.2018г. на ** сектор „*** сектор „Финансово осигуряване“ при ОДМВР-Пловдив, вещева книжка за полученото вещеве доволствие в размер на сумата 603, 62 лева, която не е била включена в сключеното споразумение между страните. Поради непогасяването ѝ доброволно е подадено Заявление по чл.417 ГПК въз основа на счетоводен документ, като е била издадена и ЗИ и ИЛ, образувано ИД и след наложен заповед на банкова сметка процесната сума е била събрана, а изп.дело прекратено поради погасяване на задължението. С оглед на това се иска потвърждаване на обжалваното решение, както и присъждане на юриск.възнаграждение в размера на минималното по Наредба №1/2004г. на ВАДвС.

Пловдивски окръжен съд като взе предвид събраните по делото доказателства във връзка с доводите във въззивната жалба на основание чл.269 ГПК, намери следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна и е в законния по чл.259, ал.1 ГПК срок, като процесуално допустима подлежи на разглеждане по същество.

В производство по чл.422, ал.1 във вр.с чл.415, ал.1 ГПК ищецът ОД на МВР –Пловдив, представлявана от директора-старши комисар Й. Р., представлявана от гл.юриск. Д.Д. – П. е предявил иск за установяване на вземания, за които е издадена ЗНИ на основание чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 863/ 2020г. на РС – Асеновград в размер на сумата 603,62 лева ,ведно със законната лихва от подаване на заявлението в съда 18.05.2020г. до

окончателното изплащане, както и разноски за заповедното производство в размер на 50 лева, като се присъдени и разноските за исковото производство в размер на 500 лева. Искът се основава на фактическите обстоятелства: прекратено служебно правоотношение на ответника със заповед № 317з-3111/ 20.08.2018г. на директора на ОД на МВР ; сдаване на длъжността с акт за сдаване на длъжността от 21.08.2018г., към който момент ответникът е дължал сумата от 603,62 лв за получено вещеве доволствие за униформено облекло като новоназначен служител на 22.03.2018г. на основание чл. 19, ал.1 от Наредбата за условията и реда за осигуряване на държавните служители в МВР на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение, и и ежегодна парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители.

С обжалваното решение районният съд е уважил така предявения иск при съобразяване на представените от ищеца писмени доказателства, безспорните факти между страните, установяващи наличието на възникнало служебно правоотношение между страните до неговото прекратяване поради обективна невъзможност за неговото изпълнение със Заповед № 317з-3111/ 20.08.2018г. на директора на ОД на МВР на основание чл.226, ал.1, т.7, б.“в“ от ЗМВР във връзка със Заповед № 8121К-8426/ 10.08.2018г. относно прекратяване участието на ответника в курс на стажант от МВР. Отчетена е приложимата правна норма по чл.19, ал.1 от Наредбата за условията и реда за осигуряване на държавните служители в МВР на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение, и и ежегодна парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители във връзка с предявения от ищеца иск за възстановяване на получена от ответника сума за вещеве доволствие. Съобразен е исковият размер на претендираната сума в размер на 603, 62 лв в съответствие с установения такъв по назначената ССЧЕ по делото. Не са представени по делото доказателства от ответника за възстановяване на стойността на полученото униформено облекло за текущата година пропорционално на неотработеното време до края на годината в срока от 7 работни дни от датата на прекратяване на правоотношението във финансовото звено по последната месторабота. Възражението на ответника за липса на получена покана за изпълнение на задължението за възстановяване на процесната сума е мотивирано обосновано като неоснователно като възникващо от прекратяване на служебното правоотношение , а не от поканата. Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния и процесуален закон и фактическите и правни изводи на районния съд се възприемат от въззивната инстанция като правилни.

С въззивната жалба се поддържа оспорване на така предявения иск и правилността на обжалваното решение, доводите в която насока се намира за неоснователни по следните съображения:

Действително безспорно е по делото обстоятелство, че след отстраняване на ответника от ЦСПП-гр.Казанлък при Академия на МВР, на същия е било разпоредено да възстанови разходите за издръжка и обучение за периода, в който е бил обучаван в размер на 1 261,20 лева по счетоводна справка от 10.10.2018г. на ОД на МВР-Пловдив. Безспорно е също така, че в тази връзка е била подадена молба от жалбоподателя за разсрочване на задължението, въз основа на което е било сключено и Споразумение от 12.10.2018г. за уреждане на отношенията между страните и разсрочване на задължението, което било платено и представени надлежни доказателства. Не се приема за основателно обаче становището на жалбоподателя, така посоченият размер на задължението на същия по цитираната справка от 10.10.2018г. включва и настоящата претендирана от ищеца сума за възстановяване на сумата за вещеве доволствие, която е дължима на различно фактическо и правно основание от сумите, предмет на предходното разпореждане на ищеца и сключеното помежду им споразумение за разсрочване. Поради това не може да се обоснове извод в заявената от жалбоподателя насока относно наличие на основание за възстановяване на жалбоподателя надплатена сума в резултата на установената дължимост на процесната сума в настоящото производство за възстановяване на установената по размер сума за вещеве доволствие.

На следващо място принципно действително претендираната сума се дължи на правно основание чл.19, ал.1 от Наредба № 8121з-1175 от 29.09.2015г. относно определяне на условията и реда за осигуряване на държавните служители в министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители, която наредба е издадена на основание чл.181, ал.5 във връзка с ал.2 ЗМВР, независимо от съответното посочване в цитираната Заповед № 317з- 3111/ 20.08.2018г. на Директора на ОД на МВР –Пловдив, за прекратяване на ТПО с жалбоподателя. Задължението на ответника за възстановяване на процесната стойност на полученото вещеве доволствие произтича пряко от нормата на чл.19, ал.1 на Наредба № 8121з-1175 от 29.09.2015г. относно определяне на условията и реда за осигуряване на държавните служители в министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите

униформа държавни служители, по силата на която и същият изпада в забава след изтичане на визирания в нея 7-дневен срок от прекратяване на правоотношението, което от своя страна отпада необходимостта от изпращане на нарочна покана до ответника за изпълнение на визираното задължение.

По така изложените съображения жалбата се явява неоснователна, а обжалваното решение като правилно ще се потвърди.

На основание чл.78, ал.8 ГПК на въззиваемото учреждение следва да се присъди юриск.възнаграждение в размер на 100 лева по чл.25, ал.1 НЗПП.

Водим от горното и на основание чл.271, ал.1, пр.І ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение №260582/ 22.12.2021г. постановено по гр.д.№ 2452/ 2020г. по описа на Асеновградски РС- VI гр.с.

Осъжда Г. Й. П., ЕГН: ***** от гр.С., Пл.област да заплати на Областна дирекция на МВР –Пловдив, Булстат *** с адрес гр.Пловдив, ул.“*** сумата 100 лева / сто лева/ юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____